

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน
โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี
โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

¹ปญญिता ไชยภักดิ์

¹(นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์)

¹E-mail : 630426025017@bru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา 2) แบบประเมินประสิทธิภาพแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย สรุปได้ว่า นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.94 ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.15)

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ แบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน เพลงพื้นบ้าน แนวคิดของโคตยา

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

Study the satisfaction of students with the basic violin skill exercise using
Isan folk songs according to the concept of Kodaly for music club
students in Assumption College Ubon Ratchathani School

¹ Punyisa Chaiyaphak

1(Master of Education students Program in Music Education
Buriram Rajabhat University)

¹E-mail : 630426025017@bru.ac.th

Abstract

The purposes of the current study were to study the satisfaction of students with the basic violin skill exercise using Isan folk songs according to the concept of Kodaly for music club students in Assumption College Ubon Ratchathani School, The sample of 20 participants were music club students in Assumption College Ubon Ratchathani School. The research instruments were 1) the basic violin skills exercise using Isan folk songs according to the concept of Kodaly. 2) efficiency assessment form for violin exercise using Isan folk songs and 3) satisfaction form. The data were analyzed using percentages, mean scores, and standard deviation.

The results of the study showed that the participants in the basic violin skill exercise using Isan folk songs according to the concept of Kodaly after learning the developed exercise were significantly high of satisfaction with an overall average of 4.94 ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.15)

Keywords

Satisfaction / Basic violin skill exercise / Folk songs / Concept of Kodaly

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การปฏิบัติเครื่องดนตรีถือเป็นทักษะสำคัญที่ควรเน้นย้ำให้ผู้เรียน ทั้งทักษะการปฏิบัติดนตรีไทย ดนตรีสากล หรือดนตรีพื้นบ้าน ตามความถนัดและความสนใจ ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี จึงได้เห็นความสำคัญของดนตรีที่ถูกบรรจุอยู่ในรายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม (กิจกรรมชมรม) หรือ ในกิจกรรมเสริมทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี (Higher Music) โรงเรียนได้ตระหนักถึงความหลากหลายและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ดีแก่ผู้เรียน จึงมีการนำเอา เครื่องดนตรี เช่น เปียโน กลองชุด กีตาร์ อูคูเลเล่ ไวโอลิน จัดเป็นห้องเรียนปฏิบัติเครื่องมือโดยแยกตามความสนใจของนักเรียน เน้นจัดกิจกรรมจากประสบการณ์จริง และมีการส่งเสริมกิจกรรมภายในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และด้วยไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่มีน้ำเสียงสำเนียงอันอวยอรชร ถ่ายทอดอารมณ์ได้อย่างลึกซึ้ง และเป็นเครื่องดนตรีหลักสำคัญในวงออร์เคสตรา (Orchestra) สามารถบรรเลงได้ทั้งเดี่ยว (Solo) และประสมวง (สมจิต ใสสุวรรณ. 2557 : 1) แม้ว่าจะเป็นเครื่องดนตรีที่มีต้นกำเนิดยาวนานและเก่าแก่ แต่ก็ยังเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น ไวโอลินจึงได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก และในรายวิชาเพิ่มเติม (กิจกรรมชมรม) ของโรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี และผู้เรียนที่สนใจเลือกเครื่องมือไวโอลินนี้ ก็เป็นผู้เรียนที่มีทักษะทางด้านดนตรีที่ดี ทั้งดนตรีไทย ดนตรีสากล และดนตรีพื้นบ้าน แต่เนื่องจากการเรียนการสอนไวโอลินในรายวิชาเพิ่มเติม (กิจกรรมชมรม) เป็นการปฏิบัติตามแบบฝึกทักษะไวโอลินที่มีอยู่ เป็นแบบฝึกที่เป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นบทเพลงที่ไม่ได้คุ้นชินหรือเคยได้ยินมาก่อน ซึ่งเป็นการยากและใช้ระยะเวลานานในการปฏิบัติและทำความเข้าใจ และเนื่องจากผู้เรียนไม่ได้มีความคุ้นชินกับบทเพลงในแบบฝึกทักษะเดิมที่มีอยู่จึงทำให้ยากต่อการเข้าใจของผู้เรียน เกิดความล่าช้าในการเรียนการสอน และผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การเรียนการสอนนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ สิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เข้าใจได้อย่างง่ายคือ แนวคิดที่โคตยาได้นำเอาเพลงพื้นบ้านมาใช้ในแบบเรียน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านเพลงพื้นบ้านในท้องถิ่นตนเอง โคตยาได้ให้ความสำคัญกับการใช้เพลงพื้นบ้านในการเรียนดนตรีตั้งแต่เริ่มต้น เนื่องจากโคตยาเชื่อว่าเพลงพื้นบ้านจะใช้ภาษาที่เป็นภาษาพ่อภาษาแม่ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ทั้งด้านสาระดนตรีและคุณค่าของเพลงพื้นบ้านที่นำมาใช้ในการเรียน เนื่องจากเพลงพื้นบ้านมีทำนองเพลงที่เป็นเอกลักษณ์ มีความเรียบง่าย คนในท้องถิ่น นั้น ๆ สามารถใช้สื่อสารให้เข้าใจตรงกันได้ โดยเฉพาะลักษณะของเพลงพื้นบ้านอีสาน ส่วนใหญ่จะมีท่วงทำนองง่าย ๆ สั้น ๆ ที่มีทำนองหลักเพียงทำนองเดียว เป็นการบรรเลงทำนองหลักกลับไปกลับมา (สุวรรณา เกรียงไกรเพชร. 2533: 748-754) ไม่หวือหวาและไม่ซับซ้อน เน้นการบรรเลงด้วยโน้ตเพลงที่ไม่มากนัก มีทำนองที่คุ้นหู ทำให้ง่ายต่อการถ่ายทอดและเรียนรู้ เพลงพื้นบ้านอีสานมีการแบ่งแยกทำนองย่อยออกไปได้อีก หรือที่เรียกว่า “ลาย” ซึ่งเป็นทำนองสั้น ๆ ที่เล่นวน ๆ ซ้ำ ๆ

ด้านบริบทของโรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง 2560) ที่มุ่งเน้นทั้งวิชาการและกิจกรรมเสริมทักษะเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้รอบด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านดนตรี เช่น แผนการเรียนดนตรีและกิจกรรม

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

ดนตรีภายในโรงเรียน ที่มีทั้งแบบแผนการเรียนทางด้านดนตรีโดยเฉพาะ เรียกว่า แผนการเรียนสหศิลป์ (United Arts Project) และมีกิจกรรมเสริมในด้านดนตรี อาทิเช่น กิจกรรมชมรมดนตรี ชมรมนาฏศิลป์ กิจกรรมเสริมทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรี (Higher Music) กิจกรรมวงโยธวาทิต วงโปงลาง วงดนตรีสากล วงดนตรีไทย เป็นต้น โดยกิจกรรมเสริมตามจุดเน้น เช่น เน้นทักษะการฝึกประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก ส่งเสริมเวทีประกวดเพื่อพัฒนาตามศักยภาพของนักเรียน ส่งเสริมให้ได้รับประกาศนียบัตรในสาขา/อาชีพตามความถนัดจากหน่วยงานภายนอก เป็นต้น (โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี. 2564 : 20) จะเห็นได้ว่าโรงเรียนมีการส่งเสริมทักษะการปฏิบัติดนตรีอย่างต่อเนื่อง มีชมรมดนตรีที่สามารถเลือกปฏิบัติเครื่องดนตรีได้ตามที่ผู้เรียนสนใจ ไม่ว่าจะเป็นด้านดนตรีไทย ดนตรีสากล หรือดนตรีพื้นบ้าน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนดนตรีให้เหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น เพื่อให้มีความสอดคล้องกับผู้เรียนมากที่สุด ตามแนวคิดการสอนดนตรีของโซลตัน โคดาย (Zoltan Kodaly) และเนื่องจากโรงเรียนได้มีการส่งเสริมด้านกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี จึงทำให้ดนตรีสากลและดนตรีพื้นบ้านของโรงเรียนมีความเข้มแข็งและผู้เรียนมีทักษะในการปฏิบัติเครื่องดนตรีแต่ละชิ้นตามความถนัดของตนเองได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะของผู้เรียนที่มีความสนใจในการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายสากล (ไวโอลิน) และพัฒนารูปแบบของบทฝึกสำหรับการปฏิบัติให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้นรวมทั้งทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานในรูปแบบใหม่ และแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะในเครื่องดนตรีชนิดอื่น ๆ โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ต่อไป

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี จำนวน 264 คน
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ที่เลือกปฏิบัติเครื่องมือไวโอลิน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 20 คน
โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้
แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการบรรเลงไวโอลินขั้นพื้นฐาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการบรรเลงไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

1. ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับความพึงพอใจ ความหมาย ลักษณะของความพึงพอใจ และการวัดความพึงพอใจ
2. ดำเนินการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ
3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจ ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องในการประเมินความพึงพอใจ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน จากนั้นคำนวณไปหาค่า IOC
ถ้า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องและเหมาะสม
IOC น้อยกว่า 0.5 หมายถึง ข้อคำถามไม่สอดคล้องสอดคล้องและไม่เหมาะสม
4. เมื่อได้ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำแบบประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ กลับมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้แบบสอบถามความพึงพอใจ มีความเหมาะสมและความสอดคล้องในการประเมินมากที่สุด

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

5. จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี เพื่อนำไปใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนจำนวน 20 คนและวิเคราะห์ตามขั้นตอนต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ให้ผู้เรียนประเมิน โดยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ผลการศึกษา

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ให้ผู้เรียนประเมิน โดยแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย ระดับความคิดเห็น

4.51 - 5.00 มากที่สุด

3.51 - 4.50 มาก

2.51 - 3.50 ปานกลาง

1.51 - 2.50 น้อย

1.00 - 1.50 น้อยที่สุด

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ปรากฏดังตาราง 1 - 4

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ด้านบรรยากาศ/การจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. บรรยากาศทั่วไปในห้องเรียนมีความเหมาะสมต่อการจัดการเรียนรู้	4.80	0.40	มากที่สุด
2. ห้องเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการช่วยฝึกทักษะการปฏิบัติไวโอลิน	4.90	0.30	มากที่สุด
3. ครูมีความเป็นกันเองและสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้ดี	4.90	0.30	มากที่สุด
4. แบบฝึกทักษะช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีภายในห้องเรียน	4.80	0.40	มากที่สุด
5. บทเพลงพื้นบ้านอีสานมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและห้องเรียน	4.90	0.30	มากที่สุด
รวมด้านบรรยากาศ/การจัดการเรียนรู้	4.86	0.34	มากที่สุด

จากตาราง 1 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ด้านบรรยากาศ/การจัดการเรียนรู้ มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับครูมีความเป็นกันเองและสามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ได้ดี ห้องเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการช่วยฝึกทักษะการปฏิบัติไวโอลินมีความ และบทเพลงพื้นบ้านอีสานมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและห้องเรียน โดยนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.90)

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ด้านเนื้อหา

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนทั้งด้านเนื้อหาและการปฏิบัติ	4.95	0.21	มากที่สุด
2. แบบฝึกทักษะมีความง่ายในการปฏิบัติ เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับพื้นฐาน	4.00	0.00	มากที่สุด

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

3. แบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจในด้านเนื้อหาและรูปแบบ	4.95	0.21	มากที่สุด
4. การใช้บทเพลงพื้นบ้านอีสานในแบบฝึกทักษะ ทำให้เข้าใจในการปฏิบัติมากยิ่งขึ้น	4.00	0.00	มากที่สุด
5. แบบฝึกทักษะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติ ไวโอลินมากยิ่งขึ้น	4.00	0.00	มากที่สุด
รวมด้านเนื้อหา	4.98	0.42	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยรวม 4.98 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับ แบบฝึกทักษะมีความชัดเจนทั้งด้านเนื้อหาและการปฏิบัติ แบบฝึกทักษะมีความน่าสนใจในด้านเนื้อหาและรูปแบบ โดยนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.95)

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี
ด้านการประเมินผล

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากแบบฝึกทักษะ ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติเครื่องดนตรีอื่นได้	4.00	0.00	มากที่สุด
2. ผู้เรียนสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากแบบฝึกทักษะ ไปประยุกต์ใช้กับรายวิชาอื่นได้	4.95	0.21	มากที่สุด
3. ผู้เรียนมีความพอใจเมื่อสามารถปฏิบัติบทเพลงพื้นบ้านอีสานได้	4.95	0.21	มากที่สุด
4. ผู้เรียนสนุกสนาน และชื่นชอบแบบฝึกทักษะ	5.00	0.00	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมีความพอใจและอยากจะใช้แบบฝึกทักษะต่อไป	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมด้านการประเมินผล	4.98	0.42	มากที่สุด

จากตาราง 3 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ด้านเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยรวม 4.98 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับ ผู้เรียนสนุกสนาน และชื่นชอบแบบฝึกทักษะ และผู้เรียนมีความพอใจและอยากจะใช้แบบฝึกทักษะต่อไป โดยนักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด (มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 5.00)

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ทั้ง 3 ด้าน เมื่อพิจารณา โดยรวม ได้สรุปผลการวิจัย คือ นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.94 ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.15) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี
รวมทั้ง 3 ด้าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านบรรยากาศ/การจัดการเรียนรู้	4.86	0.34	มากที่สุด
ด้านเนื้อหา	4.98	0.42	มากที่สุด
ด้านการประเมินผล	4.98	0.42	มากที่สุด
รวม	4.94	0.15	มากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.94 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด หมายความว่า แบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐานมีระดับความพึงพอใจตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่ใช้แบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.94 ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.15)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล การพัฒนาแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะไวโอลินขั้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคตยา สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.94

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

สอดคล้องกับผลการศึกษาของชวฤทธิ์ ใจงาม (2561 : 67-72) ได้วิจัยเรื่อง แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี ผลการวิจัยพบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อแบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกี โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.81 สรุปได้ว่าเมื่อนำแบบฝึกทักษะไวโอลินขึ้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานีมาแล้ว นักเรียนมีความชื่นชอบในแบบฝึกทักษะ บทเพลงพื้นบ้านอีสานที่นำมาใช้ และรูปแบบของแบบฝึกทักษะ นำไปใช้แล้วเกิดความสุข สนุกสนาน พอใจ และเกิดประสบการณ์ที่ดี จนเกิดความชอบและพึงพอใจในแบบฝึกทักษะ จนทำให้สามารถวัดความพึงพอใจออกมาได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ดีเช่นกัน และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อีรพงศ์ พุทธขาว (2564 : 137-138) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะปฏิบัติดนตรีสากล (เครื่องเป่าวงโยธวาทิต) โดยประยุกต์ ตามแนวคิดของดาลโครซ ออร์ฟ และโคดาย เพื่อเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองโนประชาสรรค์ การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาแบบฝึกทักษะ 2) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 3) ทดลองใช้แบบฝึกทักษะ 4) ประเมินและปรับปรุงแบบฝึกทักษะกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน หนองโนประชาสรรค์ จำนวน 16 คน โดยใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม (IOC = 1.00) แบบสัมภาษณ์ แบบฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล แบบสอบถามความ คิดเห็นของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ สมมติฐานสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนและครูต้องการให้แบบฝึกทักษะมีกิจกรรมที่หลากหลาย ช่วยให้เกิดความสุข สนุกสนาน ในการ เรียนรู้ มีรูปแบบและเนื้อหาที่น่าสนใจ มีการฝึกจากง่ายไปหายากและเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง 2) แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีทั้งหมด 5 ชุด ได้แก่ 1) ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับวงโยธวาทิต 2) จังหวะและ เสียงดนตรี 3) พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรี 4) สัญลักษณ์ทางดนตรี 5) การปฏิบัติเครื่องดนตรีโดยใช้สัญลักษณ์ ทางดนตรี โดยมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.48/82.36 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 3) ผลการทดลองใช้แบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนให้ความสนใจ กระตือรือร้น ในการทำกิจกรรม นักเรียนได้เรียนรู้องค์ประกอบพื้นฐานของดนตรีอย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น และสามารถฝึกทักษะการปฏิบัติ เครื่องดนตรีสากล ตามเนื้อหาของแบบฝึกทักษะได้ด้วยความรู้สึกร่าเริงและสนุกสนาน 4) นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการประเมินทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีสากล หลังการเรียนด้วยแบบฝึก ทักษะ อยู่ในระดับสูง ผลการศึกษาคำความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็น ด้วยมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะไวโอลินขึ้นพื้นฐาน โดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของโคดาย สำหรับนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

วารสารดนตรีและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2565

ควรศึกษาเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะไวโอลินในระดับที่สูงขึ้น เช่น ศึกษาบทเพลงพื้นบ้านอีสานอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับหลักทฤษฎีดนตรีสากล รวมถึงหลักในการปฏิบัติไวโอลินด้วยเช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ :
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ขวฤทธิ์ ใจงาม. (2561). **แบบฝึกไวโอลินโดยใช้เพลงพื้นบ้านอีสาน ตามแนวคิดของชูชุกิ**. วิทยานิพนธ์ ดศ.ม.
(สาขาศรีวิทยาคศิลป์). มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พงศ์ พุทธขาว. (2564). **การพัฒนาแบบฝึกทักษะปฏิบัติดนตรีสากล (เครื่องเป่าวงโยธวาทิต) โดยประยุกต์ ตาม
แนวคิดของดัลโครซ ออร์ฟ และโคดาเย เพื่อเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติ เครื่องดนตรีสากล สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหนองโนประชาสรรค์**. *Journal of Roi Kaensarn Academi*.
6. (6) : 137-138
- โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี. (2564). **ระเบียบการรับสมัครนักเรียนใหม่**. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2564,
จาก <https://www.acu.ac.th/acu/School%20Profile/mobile/index.html#p=2> ,
- สมจิตร ไสสุวรรณ. (2557). **กระบวนการถ่ายทอดวิชาไวโอลินของปรมาจารย์ในสถาบันการศึกษาดนตรีแห่งชาติ
เวียดนาม**. วิทยานิพนธ์ (ปร.ด.). (สาขาศรีวิทยาคศิลป์) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวรรณ เกรียงไกรเพ็ชร. (2533). **ความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงพื้นบ้านของภาคต่างๆ**. เอกสารสอนชุด
วิชาศิลปะการเล่นและการแสดงพื้นบ้านของไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.